

omfatte alle Ejendomme, en Ændring, der navnlig vil være af Betydning for alle mindre Ejendomme og i væsentlig Grad bidrage til at opveje den med den højere Grundskyldafgift forbundne Skærpelse af Beskatningen.

Idet man iøvrigt angaaende den nærmere Redegørelse for Forslagets Indhold henviser til de efterfølgende Bemærkninger til de enkelte Paragrafer, skal med Hensyn til det finansielle Udbytte bemærkes, at man har anset det for rettest at holde Udbyttet indenfor det Beløb, som kunde paaregnes efter den nugældende Beskatning efter Ejendomsskyld. I denne Henseende bemærkes, at Vurderingssummen til Ejendomsskyld for samtlige faste Ejendomme her i Landet, bortset fra de sønderjydske Landsdele, ved 4. almindelige Vurdering 1920 udgjorde 11 295 Millioner og det afgiftspligtige Beløb 9 200 Millioner, hvorefter Ejendomsskylden til Staten beregnet efter den gældende Sats af 1,1 p. m. vilde andrage godt 10,1 Millioner.

Den samlede Jordværdi androg ved den samtidig foretagne Jordvurdering 4,647 Millioner, hvoraf ca. 290 Millioner kan regnes at falde paa afgiftsfri Arealer, saaledes at det afgiftspligtige Beløb til Grundskyld herefter vilde udgøre 4,357 Millioner.

Det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien, andrager 6,648 Millioner. De gældende Fradrag efter Ejendomsskyldlovens § 7 kan antages at reducere dette Beløb til ca. 4,843 Millioner; erstatter man de nævnte Fradrag med det foreslaaede faste Fradrag paa 10 000 Kr. for hver Ejendom vil det afgiftspligtige Beløb yderligere formindskes til ca. 3,167 Millioner.

Det samlede Udbytte vilde herefter med de foreslaaede Afgiftssatser andrage:

Grundskyld 1,5 p. m. af 4,357	
Millioner .....	= 6,54 Mill.
Ejendomsskyld 1,1 p. m. af 3,167	
Millioner .....	= 3,48 —
	ialt 10,02 Mill.

Til §§ 1—4.

Efter Lov Nr. 321 af 22. December 1915 skulde som foran anført almindelig Vurdering til Ejendomsskyld foretages hvert 3. Aar fra 1. Juli 1916.

Ved Lov Nr. 671 af 21. December 1918 § 1 udsattes den Vurdering, der skulde have fundet Sted i Aaret 1919, til Aaret 1920, og i Overensstemmelse hermed maa

næste almindelige Vurdering foregaa pr. 1. Juli 1923.

Ved denne Vurdering foretages Ansættelser saavel af den samlede Ejendoms Værdi som særlig af Grundværdien, og med Hensyn til de Regler, der bliver at følge ved de paagældende Værdiansættelser, har man i alt væsentligt henholdt sig til de hidtil fulgte Regler.

For Ejendomsskyldvurderingens Vedkommende bliver det følgelig den samlede Ejendoms Handelsværdi med mur- og nagelfast Tilbehør men uden Besætning, Maskiner og Inventar som maa udfindes. Ved den nærmere Formulering af den herhen hørende Regel i Forslagets § 1, 2. Stykke har man dog ment i Overensstemmelse med Over-Skyldraadets Indstilling i nogen Grad at kunne indskrænke de ved Lov fastsatte Bestemmelser gennem Udeladelse af forskellige af de i den gældende Lov om Ejendomsskyld af 22. December 1915 § 2 optagne Regler, der nærmest maa siges at være af vejledende Art for den tekniske Fremgangsmaade med Hensyn til Vurderingernes Foretagelse og derfor mere egnede til at optages i en almindelig Vejledning for Vurderingsmyndighederne.

Med Hensyn til Reglerne for Jordvurderingerne har man i alt væsentligt henholdt sig til de Regler, der har været fulgt saavel ved Vurderingen i 1916 som ved den i 1920 foretagne Vurdering, ligesom man har bibeholdt den hidtil hjemlede Adgang til Fradrag for Forbedringer. Kun har man for Skoves Vedkommende undladt i Forslaget at optage positive Bestemmelser om, hvilket Hensyn der ved Vurderingen skal tages til den forhaandenværende Træbestand, idet den tidligere herfor givne Regel, hvorefter Værdien af denne ikke maatte medregnes, i nogen Grad kan medføre Fare for Misforstaaelse. Spørgsmaalet om den rette Fremgangsmaade ved disse Jordvurderinger er for Tiden Genstand for Overvejelse indenfor Over-Skyldraadet, og man forbeholder sig derfor i de vejledende Bestemmelser, der til sin Tid vil være at udfærdige angaaende Fremgangsmaaden ved Jordvurderingerne, at give udførligere Regler paa dette Punkt.

Med Hensyn til senere almindelige Vurderinger har man anset det for rettest atter at vende tilbage til den 5-Aarsperiode, der var hjemlet for første Omvurdering efter Loven af 15. Maj 1903, allerede under Hensyn til at den nugældende 3-Aarsperiode synes lovlig kort, til at Resultaterne fra den ene almindelige Vurdering og de samme vedrørende Klager og Omgørelser